

雪蓮高校

โรงเรียนมัธยมปลายเซิตสึเร็น

ข้อมูลพื้นฐาน					
สกุล - ชื่อ	เซริซาวะ		ฟุยุเสะ		
氏 名	せりざわ		ふゆせ		
	芹沢		冬世		
วันเกิด	ปี 1992	เดือน 12	วันที่ 30	อายุ	15 → 16 ปี
เพศ	หญิง	เผ่าพันธุ์	ชินชิล่า (Chinchilla)		
สัญชาติ	ญี่ปุ่น	เชื้อชาติ	ญี่ปุ่น		
น้ำหนัก	44 kg	ส่วนสูง	149 cm		
ที่อยู่	บ้านเดี่ยวสองชั้นสไตล์ยุคโซวะ ย่านฮานะโมริ				

Original artwork
(วิ่งผ่านจะมาลงแสงเงาค่ะ ติดสอบ แอร์)

ชั้นปี	ปี 1	ชมรม	Coming soon	
บัตรประจำตัว			รหัสบัตรประจำตัว	รอประกาศ
ใส่หลังริงผ่าน สารุ				

ประวัติสุขภาพ	
ประวัติการแพ้	—
โรคประจำตัว	—

ข้อมูลตัวละคร	
ประวัติ	เชริชวาระ พยุเสะ เกิดเป็นลูกคนสุดท้องในบรรดาพี่น้องทั้งหมด 4 คน อาศัยอยู่กับคุณพ่อและคุณแม่ในบ้านเก่าๆ สโตร์ลยุคโซวะ ย่านฮานะโมริ หลังจากที่คุณพ่อพบรักกับคุณแม่แล้วย้ายมาอยู่ด้วยกันในเมืองฮิราโนะแห่งนี้ ก็ได้เปลี่ยนบ้านชั้นล่างเป็นร้านทำเครื่องประดับชิ้นเล็กๆ ชื่อร้าน โซราโนะอุมิ โดยมีคุณพ่อเป็นทั้งช่างทำเครื่องประดับและคนเฝ้าร้านเพียงคนเดียว ส่วนคุณแม่ประกอบอาชีพเป็นชาวประมง ทำงานร่วมกับสมาคมประมงกลุ่มหนึ่งในเมือง รวมจากทั้งสองทาง ทำให้ครอบครัวเชริชวาระมีรายได้พอมือพอกิน ไม่มีหนี้สิน มีเงินเก็บเผื่อกรณีฉุกเฉินอยู่บ้าง แต่ก็ไม่ได้ร่ำรวยอะไร สมาชิกในบ้านมีทั้งหมด 6 คน ประกอบด้วย - คุณพ่อ ทาคาฮิโระ มิมิชินชิล่า เป็นช่างเครื่องประดับ และทายาทคนเล็กสุดของตระกูลซึ่งมีธุรกิจค้าขายเครื่องประดับชั้นนำอยู่ในเมืองอื่น - คุณแม่ จิซาโตะ จูจินเลื่อปลา ประกอบอาชีพประมงในหมู่บ้าน ต้นตระกูลอยู่อาศัยภายในเมืองฮิราโนะมาตลอดจนถึงปัจจุบัน - ลูกคนแรก ฮารุฮิ จูจินชินชิล่า ปัจจุบันจบการศึกษาและทำงานเป็นพนักงานบริษัทอยู่ในเมืองอื่น - ลูกคนที่สอง นัตสึฮิโระ จูจินเลื่อปลา ปัจจุบันศึกษาระดับมหาวิทยาลัยอยู่ในเมืองอื่น - ลูกคนที่สาม ทาคาฮาจิ จูจินเลื่อปลา ปัจจุบันศึกษาชั้นปีที่ 3 อยู่ที่โรงเรียนมัธยมปลายยูงามิได - และลูกคนสุดท้อง พยุเสะ มิมิชินชิล่า ปัจจุบันเตรียมเข้ารับการศึกษาระดับชั้นปีที่ 1 ที่โรงเรียนมัธยมปลายเซ็ตสึเร็น พยุเสะสนิทกับคุณพ่อมากกว่าคนอื่นเนื่องจากเขาเป็นคนที่เลี้ยงดูเธอเป็นหลักมาตั้งแต่เด็ก กับคุณแม่ที่ทำงานประมงเกือบทุกวัน พี่ๆ ที่แยกย้ายกันไปเรียนและทำงาน เธอมองว่าพวกเขาแข็งแกร่งและสง่างาม ทั้งในด้านร่างกายและบทบาทในครอบครัวที่เป็นรายได้หลักของบ้าน เพราะเธอและคุณพ่อเป็นมิมิ ความสามารถทางด้านร่างกายจึงเป็นรองต่อจูจิน และทำให้คุณแม่มองว่าควรทำอย่างอื่นที่ไม่ใช่งานประมงที่ทั้งเหนื่อยและอันตราย พยุเสะมองคุณแม่และพี่ๆ ด้วยความชื่นชม แต่ก็ผสมปนเปกับความอิจฉาที่ว่าเธอไม่อาจแข็งแกร่งและช่วยเหลือครอบครัวได้เท่าพวกเขา แม้สู้ไม่ได้ในด้านร่างกาย แต่อย่างน้อยเธอก็อยากเติบโตไปเป็นคนแบบคุณพ่อที่สง่างาม มีศักดิ์ศรีและความภาคภูมิใจในแบบของตัวเอง เพราะแบบนั้น เธอจึงใช้เวลาวัยรุ่นของเธอในการค้นหาตัวเองและพยายามเติบโตไปเป็นผู้ใหญ่ที่ทั้งแข็งแกร่งและสง่างามได้ทัดเทียมกับคนอื่นๆ ในครอบครัว

	พยุสะตัดสินใจเข้ารับการศึกษาต่อที่โรงเรียนมัธยมปลายเซนต์ลีเรน เนื่องจากเล็งเห็นว่าอุดมการณ์ของโรงเรียนแห่งนี้สอดคล้องกับความต้องการของเธอ คือการเติบโตขึ้นเป็นผู้ใหญ่ที่สง่างามและสูงส่ง ดังดอกบัวหิมะที่เป็นสัญลักษณ์ประจำโรงเรียน
ลักษณะนิสัย	ผู้ใหญ่ที่ดีจะต้องมีความรับผิดชอบในหน้าที่ของตัวเอง พยุสะให้ความสำคัญกับบทบาทและความรับผิดชอบของตนเองค่อนข้างมาก เธอจะไม่ยอมและจะทำทุกวิถีทางเพื่อไม่ให้เป็นการละเมิดของผู้อื่นโดยไม่จำเป็น หากเธอเป็นนักเรียน เธอก็จะตั้งใจเรียน ทำงานส่งตรงเวลา และเข้าร่วมกิจกรรมอย่างที่เป็นนักเรียนพึงกระทำ หากเธอเป็นลูกของครอบครัว เธอก็จะเป็นลูกที่ดี แบ่งเบาภาระของทางบ้าน และไม่สร้างความเดือดร้อนให้กับสมาชิกคนอื่นในบ้าน และคาดหวังว่าหากหน้าที่ของเธอเสร็จสิ้น จะไม่มีใครสามารถมาวุ่นวายกับเวลาส่วนตัวของเธอได้ ความพยายามในการทวงคืนความยุติธรรม ความพยายามในการผลักดันให้ตัวเองอยู่ทัดเทียมกับผู้อื่น ทำให้พยุสะเป็นคนที่ไม่ยอมจำนนต่ออุปสรรคอะไรง่าย ๆ พยายามในทุกๆ วันที่จะเป็นคนที่ดีขึ้นกว่าเดิม รวมไปถึงที่ว่าเธอจะไม่ยอมปล่อยให้ตัวเองและคนอื่นถูกรังแกโดยไม่ทำตอบกลับอะไรเลย ทั้งนี้ เพื่อเป็นการปกป้องศักดิ์ศรีที่ทุกคนควรมีไม่ว่าจะเป็นใครมาจากไหนก็ตาม กระจกบานเดียวที่ตั้งใจเปิดมันไว้ให้ทุกคน พยุสะเป็นคนที่สามารถพูดกับคนอื่นได้อย่างตรงไปตรงมาเกือบทุกเรื่อง โดยเฉพาะสำหรับการติชมและวิจารณ์ที่อยู่บนพื้นฐานความเป็นจริง บางครั้งคนรอบตัวอาจมองส่วนนี้ของเธอว่าเป็นความใจดี หรือไม่ก็เป็นพวกขวานผ่าซาก หรืออาจมองว่าเป็นพวกอวดเก่งรู้ดี และหากเป็นไปได้ เธอเองก็อยากน้อมรับคำติเตียนเหล่านั้นมาพัฒนาตนเองโดยตัดความรู้สึกที่ดีขึ้นอยู่ในอกออกไปได้อย่างสมบูรณ์ และมันก็ยกเว้นแต่กับเรื่องของตัวเอง ที่จะให้ตายอย่างไร เธอก็ไม่เคยกลัวพอที่จะยอมรับหรือพูดมันออกมาตรงๆ เสียที อีกฟากฝั่งของการชื่นชมผู้อื่น ความไม่มั่นใจ ความโศกเศร้า ความรู้สึกลบ พยุสะยินดีที่จะปิดบังมันให้กับทุกคนผ่านคำพูดหรือการกระทำซึ่งเป็นการปลอมประโลมในรูปแบบของเธอ อาจคิดได้ว่าเป็นการให้รางวัลกับคนที่เข้มแข็งพอที่จะกล้าเปิดเผยความรู้สึกอันแสนอ่อนไหว หรือไม่ก็เป็นการเยียวช่องว่างในจิตใจของตัวเองผ่านการแสดงออกที่สังคมตั้งชื่อให้กับมันว่า ‘ความอ่อนโยน’ เด็กน้อยผู้พยายามปกป้องอัตตาที่เปราะบาง แม้จะต้องการแสดงออกให้คนอื่นเห็นว่าตนเองเป็นผู้ใหญ่มากแค่ไหน แต่เธอก็รู้ดีว่าตัวเองยังคงอ่อนแอเกินกว่าจะยอมรับในความเป็นตัวเองได้ด้วยความเป็นปราชญ์ ยังคงเฝ้ารอวันที่จะเติบโตได้อย่างสง่างามและแข็งแกร่งโดยที่ไม่รู้ว่ปลายทางของความพยายามนี้จะมาถึงเมื่อไหร่ ในขณะที่ทุกสิ่งรอบตัวก็พัฒนาและเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วในทุกๆ วัน

ความสามารถตามเผ่าพันธุ์	ความคล่องตัวด้านการเคลื่อนไหวและทักษะการหลบหลีก เธอมีร่างกายที่เล็กและค่อนข้างเบา ร่วมกับมวลกล้ามเนื้อที่สมส่วน ทำให้สามารถเคลื่อนไหวได้ปราดเปรียว กระโดดได้สูง ปีนป่ายได้เก่ง และซ่อนตัวในที่แคบได้ดี ประสาทการรับเสียงและรับสัมผัสค่อนข้างเร็ว ด้วยขนาดของใบหูและความละเอียดของเซลล์รับสัมผัส ทำให้เธอได้ยินเสียงต่างๆ ได้ง่าย และรับรู้ได้ถึงเปลี่ยนแปลงของสภาพอากาศ อุณหภูมิ และสัมผัสได้ค่อนข้างเร็ว ผมหนา นุ่มนวล และอบอุ่น ผมยาวที่ทั้งหนาและนุ่มเปรียบเสมือนหมอนนอนผืนหวานที่อยู่ติดตัวตลอดเวลา บางครั้งเธอก็รวบมันมาใช้รองศีรษะตอนนอนกลางวัน หรือแม้แต่ใช้หมกอดเมื่อรู้สึกเย็นผิว
-------------------------	---

ชอบ	ไม่ชอบ
- ผักและผลไม้สด (โดยเฉพาะจำพวกเบอร์รี่) - อัญมณีสีส้มแวววาว - คนที่ดูเป็นผู้ใหญ่ - สิ่งของที่ถูกก๊ากน่ารัก - โซโຈມັງະ	- สถานการณ์ที่ทำให้ผมเปียก (เช่น ว่ายน้ำ, ฝนตก) - คนที่ชอบรังแกคนที่อ่อนแอกว่า - ถูกมองว่าเป็นเด็ก/คนอ่อนแอ - การเป็นคนอ่อนแอ/ไร้ความสามารถ
งานอดิเรก	- สนทนาใน Hirano Town Forum - ลองทำอาหารใหม่ๆ ตามสูตรในนิตยสารอาหาร - ทำเครื่องประดับ/งานประดิษฐ์เล็กๆ - เขียนไดอารี่ส่วนตัว (ความลับสุดยอด) - อ่านโซโຈມັງະ (ความลับสุดยอด)
ความสามารถพิเศษ	- ประดิษฐ์งานฝีมือและเครื่องประดับ - เย็บปักถักร้อย (ระดับที่สามารถซ่อมผ้าแบบคาเกะสึกิได้ ถักไหมพรมได้) - ทำอาหารได้อร่อยแบบน่าเหลือเชื่อ (รสมือคุณแม่โดยไม่รู้ตัว) - การป้องกันตัวด้วยวิชายูโด

อื่นๆ	ร้านเครื่องประดับ โซราโนะอุมิ - ตั้งอยู่ชั้นหนึ่งของบ้านในย่านฮานะโมริ เป็นร้านขนาดเล็กที่ขายเฉพาะเครื่องประดับเล็กๆ เช่น จี้สร้อย ต่างหู กำไลข้อมือ และบางทีก็รับทำอเดอร์เฉพาะเพิ่มเติม เช่น นาฬิกาข้อมือ กระดุม และอื่นๆ จำลองกันในหมู่ลูกค้าวงในว่าหากต้องการเครื่องประดับที่ใช้วัสดุจากท้องทะเล สรรค์สร้างจากมือของช่างฝีมือชั้นยอด ให้ติดต่อสั่งทำกับร้านโซราโนะอุมิ - ร้านเปิดทำการทุกวันตั้งแต่ 10:00 - 18:00 น. หน้าร้านไม่มีสิ่งใดบ่งบอกว่าเป็นร้านเครื่องประดับยกเว้นแต่ป้ายเล็กๆ ที่ระบุชื่อร้านตรงทางเข้าบรรยากาศในร้านให้ความรู้สึกเรียบง่ายแต่ก็ชวนให้สบายใจ รวบรวมให้ผู้มาเยือนได้ใช้เวลาอยู่กับตัวเองขณะเดินชมเครื่องประดับบนชั้นวาง จนกระทั่งเอ่ยเรียกเจ้าของร้าน ชายหนุ่มวัยกลางคน— เซริซาวะ ทาคาฮิโระ ก็จะเดินออกมาต้อนรับลูกค้าอย่างเป็นมิตร - พุยู่สะจะใช้คำลงท้ายชื่อกับเพื่อนที่สนิททุกเพศว่า —จิน (ちん) - ใส่กระโปรงนักเรียนยาวถึงข้อเท้าเพื่อสร้างภาพลักษณ์ให้ตัวเองดูเป็นผู้ใหญ่มากยิ่งขึ้น - ไม่ค่อยชอบเวลาที่ผมเปียก เพราะผมของพุยู่สะดูแลค่อนข้างยาก รวมไปถึงแห้งยากด้วย (ทุกครั้งที่ทำความสะอาดผมจะใช้ผลิตภัณฑ์ดูแลผมของเผ่าชินชิล่าโดยเฉพาะ— กลิ่นดอกไม้ป่า) - และเพราะชอบใช้ผลิตภัณฑ์ดูแลร่างกายกลิ่นดอกไม้ป่า เจ้าตัวเลยจะมีกลิ่นหอมอ่อนๆ ของดอกไม้ติดตัวอยู่เสมอ (ให้นึกถึงกลิ่นดอกกล้วยไม้) - เก็บเรื่องที่ตัวเองชอบของกุกก็ก็น่ารักหรือการอ่านไซโวจิมังงะไว้เป็นความลับ เพราะรู้สึกอายทุกครั้งที่ระลึกได้ว่าทำไมตัวเองถึงชอบของเหล่านี้ - แม้ว่าจะชอบของน่ารัก แต่เจ้าตัวกลับไม่ใส่เครื่องประดับเลยด้วยเหตุผลบางประการ - พี่ชายของเธอ ‘ทาคาอากิ’ เป็นนักกีฬายูโดฝีมือดีมาตั้งแต่เด็ก เมื่อได้เรียนที่โรงเรียนมัธยมปลายยูงามิได ก็เข้าร่วมการแข่งขันในนามของโรงเรียนและได้รับรางวัลมากมายหลายรายการ จึงมีหลายครั้งที่เขามักจะสอนวิชายูโดให้กับพุยู่สะในตอนที่มีเวลา เพราะครั้งหนึ่งน้องสาวตัวเล็กของเขาโดนเพลอหลุดปากออกมาว่าอยากมีวิชาไว้ป้องกันตัวบ้าง— แม้ทุกวันนี้พุยู่สะจะบรรลุเป้าหมายนั้นไปแล้ว แต่ทาคาอาากิก็ไม่มีท่าทีว่าจะหยุดสอนเธอเลยแม้แต่นิดเดียว
--------------	---

- ปกติแล้ว เวรทำอาหารและทำความสะอาดในบ้านส่วนมากจะเป็นของคุณพ่อและพยุสะ เป็นเพราะครั้งหนึ่งพยุสะเคยอาสาที่จะทำทุกอย่างเองเพื่อช่วยเหลือครอบครัวเท่าที่เธอจะทำได้ กลายเป็นทั้งครอบครัวต้องตั้งกฎภายในบ้านกันใหม่อีกครั้ง โดยสรุปได้ว่าหน้าที่ของพยุสะในบ้านคือการทำความสะอาดบริเวณภายในบ้านทั้งหมด (ซึ่งเอาจริง ๆ ก็ไม่ใช้งานหนักอะไร เพราะบ้านหลังค่อนข้างเล็ก) และการช่วยคุณพ่อเตรียมอาหารจ่ายตลาด และดูแลของในร้านเครื่องประดับ
- ตารางแสดงหน้าที่ภายในบ้านเชริชวะ**
สมาชิก	หน้าที่หลัก
ทาคาฮิโระ (คุณพ่อ)	ดูแลบริเวณนอกบ้าน/ร้านโซราโนะอุมิ, ดูแลการเงินของบ้าน, ทำอาหาร, จ่ายตลาด
จิซาโตะ (คุณแม่)	ทำประมงเพื่อหาเงินให้ทางบ้าน
ฮารุฮิ (ลูกคนที่หนึ่ง)	ปัจจุบันทำงานในเมืองอื่นแล้วส่งเงินกลับบ้าน
นัตสึฮิโระ (ลูกคนที่สอง)	ปัจจุบันเรียนที่เมืองอื่น
ทาคาอากิ (ลูกคนที่สาม)	เรียนและทำงานพิเศษโดยติดไปกับคุณแม่
พยุสะ (ลูกคนที่สี่)	ดูแลบริเวณภายในบ้าน, ทำอาหาร, จ่ายตลาด, ช่วยเหลืองานอื่นๆ ของคุณพ่อ

ช่องทางติดต่อ

X [@ENenoeu](#)
Facebook [เอ็นหย่อน ยาน](#)

[แนะนำให้ติดต่อผ่าน Facebook เนื่องจากแอดที่ฟมากกว่าช่องทางอื่น]

ช่องทางติดต่อ

X [@ENenoeu](#)
Facebook [เอ็นหย่อน ยาน](#)

[แนะนำให้ติดต่อผ่าน Facebook เนื่องจากแอดที่ฟมากกว่าช่องทางอื่น]

ช่องทางติดต่อ

X [@ENenoeu](#)
Facebook [เอ็นหย่อน ยาน](#)

[แนะนำให้ติดต่อผ่าน Facebook เนื่องจากแอดที่ฟมากกว่าช่องทางอื่น]

ช่องทางติดต่อ

X [@ENenoeu](#)
Facebook [เอ็นหย่อน ยาน](#)

[แนะนำให้ติดต่อผ่าน Facebook เนื่องจากแอดที่ฟมากกว่าช่องทางอื่น]

ช่องทางติดต่อ

X [@ENenoeu](#)
Facebook [เอ็นหย่อน ยาน](#)

[แนะนำให้ติดต่อผ่าน Facebook เนื่องจากแอดที่ฟมากกว่าช่องทางอื่น]

ช่องทางติดต่อ

X [@ENenoeu](#)
Facebook [เอ็นหย่อน ยาน](#)

[แนะนำให้ติดต่อผ่าน Facebook เนื่องจากแอดที่ฟมากกว่าช่องทางอื่น]

